

III AUz 45/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący SSA Jolanta Hawryszko (spr.)

Sędziowie SSA Anna Polak

SSA Romana Mrotek

po rozpoznaniu 30 maja 2016 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z udziałem D. S.

o objęcie ubezpieczeniem społecznym

na skutek zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 30 marca 2016 r. sygn. akt VI U 24/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. w sprawie K. S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z udziałem D. S. postanowieniem z 30.03. 2016 r. uzupełnił postanowienie Sądu Okręgowego z 7.03.2016 r. w ten sposób, że dotychczasową treść postanowienia oznaczył jako punkt 1., a w punkcie 2. nie obciążył ubezpieczonej K. S. kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczona K. S. pismem z 16.02.2016 cofnęła odwołanie złożone w dacie 18.02.2016, co spowodowało że postanowieniem z 7.03.2016 r. sąd okręgowy umorzył postępowanie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ustawowym terminie złożył wniosek o uzupełnienie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania. Sąd rozważył sprawę zgodnie z art. 361 w zw. z art. 351 k.p.c. Wskazał, że zasadą wynikającą z art. 203 § 2 i 3 k.p.c. jest, że w przypadku cofnięcia odwołania obowiązek zwrotu kosztów procesu obciążą odwołującego się, bez względu na przyczynę cofnięcia. W sprawie, Zakład w odpowiedzi na odwołanie złożył wniosek o zasądzenie ubezpieczonej kosztów zastępstwa procesowego. Jednakże sąd okręgowy na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania ubezpieczonej kosztami postępowania, uznając zaistnienie wypadku szczególnie uzasadnionego. Podkreślił, że ubezpieczona cofnęła odwołanie po zapoznaniu się ze stanowiskiem pozwanego, przed wyznaczeniem terminu rozprawy, tym samym nie było potrzeby prowadzenia niniejszego procesu. Z uwagi na charakter sprawy, mianowicie podleganie ubezpieczeniu społecznemu oraz skomplikowany prawnie charakter spraw tego rodzaju sąd okręgowy przyjął, że ubezpieczona mogła pozostawać w uzasadnionym przekonaniu o słuszności swojego roszczenia. Zatem, biorąc pod uwagę również fakt, że nakład pracy pełnomocnika organu rentowego w prowadzenie sprawy ograniczył się jedynie do sporządzenia odpowiedzi na odwołanie, sąd uznał zastosowanie art. 102 k.p.c. za uzasadnione

Zażalenie na postanowienie w części, w jakiej sąd I instancji nie obciążył ubezpieczonej kosztami postępowania, złożył organ rentowy, zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c. przez przyjęcie, że istnieją podstawy do nieobciążania ubezpieczonej kosztami postępowania. Organ rentowy wnioskował o zmianę postanowienia w zaskarżonej części i zasądzenie od ubezpieczonej na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu argumentował, że cofnięcie odwołania przez ubezpieczoną nie stanowiło szczególnie uzasadnionego wypadku decydującego o tym, że istniały przesłanki do nieobciążania ubezpieczonej kosztami postępowania. Wypadek szczególnie uzasadniony to taki, w którym obciążenie kosztami byłoby niesłuszne, niesprawiedliwe (tak Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z 17.09.2015 r. sygn. akt III AUa 936/14). Skoro ubezpieczona cofnęła odwołanie po zapoznaniu się ze stanowiskiem organu rentowego zawartym w odpowiedzi na odwołanie, to tym bardziej istniały podstawy do zasądzenia na rzecz organu rentowego kosztów postępowania.

Sąd apelacyjny rozważył sprawę w zakresie zażalenia i uznał, że było niezasadne.

Sąd okręgowy przy orzekaniu o kosztach procesu nie naruszył przepisów procedury cywilnej, w szczególności art. 102 k.p.c. Prawdłowo wskazał, że zastosowanie przywołanej normy w okolicznościach konkretnej sprawy jest wyłączną kompetencją sądu. Zdaniem sądu apelacyjnego nie można zarzucić naruszenia normy z art. 102 k.p.c. ponieważ sąd okręgowy nie orzekał w tej kwestii arbitralnie, lecz wskazał motywy, które były przekonujące dla sądu apelacyjnego. Trafnie podkreślił, że cofnięcie odwołania nastąpiło jeszcze przed wyznaczeniem terminu rozprawy, w związku z powyższym nie było potrzeby prowadzenia procesu sądowego, zaś przygotowanie odpowiedzi na odwołanie przez pełnomocnika organu rentowego wiązało się z niewielkim nakładem pracy. Prowadzenie sprawy nie wymagało więc od pełnomocnika trudu i w istocie ograniczyło się do zamieszczenia w piśmie procesowym twierdzeń przytoczonych w decyzji ZUS z 16.11.2015 r. W ocenie sądu apelacyjnego wskazane okoliczności pozwalały zatem na uznanie, że w sprawie zaistniał szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu art. 102 k.p.c. pozwalający na nie obciążanie odwołującej kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd apelacyjny w konsekwencji przedstawionej oceny, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił zażalenie organu rentowego.